

[illegible]

Мелестир

Детей Ныо Мороз. —
1970

[illegible]

As obras a seguir do processo dos alunos,
~~que foram~~
feitas com muito prazer, alegria e sucesso.

[illegible]

Od najlični suštestva plod barame nie,

Ružata so ubost sekogaš da bide,

~~A vreme se vraga vo~~
~~Ne štom se se vreme v propast se ne skrje~~

Neka ⁿⁱ e spomen porodot što ide,

~~Notište v krajš zamen i mlad~~

~~No vljuben vo sjalet v oči što ti gori~~

~~svogata svetlost i svojot plamen,~~

~~Se hreniš so svoja svetlina i plamen,~~

~~Bojotstavata ti si pretvorat vo hlad,~~

~~A gladta pak tvoja sred bogatstvo mori,~~

Kon sebe si surov, nemaš dušman ramen.

Ti, koj što si sega svež ukras na svetot

I edinstven glasnik na raskošna prolet,

Vo svoite pupki ti go gušiš svetot,

~~zverjavata ti ja zapustila~~
~~Zad skržaven nežen ostamva golet.~~

^{zato} Sožali go svetot, ^{ko spremaš} vo grob ~~ke go nemaš~~
~~tvojat dolg sto toliko~~
~~Tea što mu dolžiš a alčno go zemaš.~~

Decenii četiri štom ti skrijat čelo
 I ubosta počne brazda da ja redi,
 živrejata gorda - ~~ta~~ mladost^o v^e belo
 Ko zgazena trevka malku ke ti vredi.
 I zaprašan togaš za ubosta strasna
 I blagoto kade zakopano leži,
 Ti da rečeš deka so oči ti zgasna
 Bi bilo i falba i sram što ti teži.
 Zasluženi falbi taa ke ti dari
 Ako rečeš mirno: "Za mene si, sine,
 Pravdanje i smetka za godini stari."
 A toa e dokaz na ubost što mine.

Taka i pod starost nixk dni ke setiš mladi,
 Topla krv so čuvstvo na krv što se ladi.

Ogledaj se, togaš ti sam že mu kažeš
Na svoeto lice da sozdaše smena.

Bez očnova, ^{porod} svetot ti samo go lažeš
Majčinstvoto srečno na nekoja žena.

Zar postoi negde ubavica živa

Što že ti go prezre oračkiot trud?

Q, na svojot porod od sebičnost diva

Sam grob da mu stane - koj e tolku lud?

Na aprilot majčin ti si nežna slika,

Nejzinata mladost niz tvojata tatni.

Vo detskite oči tvojot lik že blika,

Iako vo brčki - dni že gledaš zlatni.

No ako si rešil da zgasneš bez blikot,

Ti sam togaš umri, zaedno so likot.

Zasrami se! Priznaj, lagite te grubat:
 Ni nekoga sakaš, ni ~~grizljiv~~ si bil.
 Mnogumina, tvrdiš, deka pak te ljubat,
 No ne ti e nikoj ni blizok ni mil.
 So ubistven udar v omraza se gušiš
 I zagovor kovaš protiv sebe svesno,
~~Omrazar~~
 Toj prekrasen pokriv nad glava go rušiš,
 A dolžen si, možeš da go spasiš lesno.
 Izmeni se, sudot da go smenam iden!
 Omrazata zarem ljubovta ja rani?
~~Iskreno~~
 Ko što ti e likot bidi mil i sviden,
 Il' kon sebe barem ti milozliv stani.

O, drug kako ~~se~~ sebe sozdaj mi i dari,
 Živ da si po smrtta so svoje čari.

Kolku što veneš isto tolku cvetaš
Vo ona dete što go rasneš ti.
Star, ~~krvta~~ sveža svoja, ke ja smetaš,
A si ja daril vo mladite dni.
Toa e mudrost, ubavina zemna.
Strast e sé drugo, ludost, starost kleta,
So koi svetot vpropast paga temna
Za da go snema po šesset leta.
Tie što ne se od vistinsko seme -
Grdi i grubi ke umrat bez plod,
No ti so dar si na svoeto vreme -
Daj mu go štedro na idniot rod.

Od tebe pečat prirodata pravi
Što treba tragi vrz nea da stavi.

Koga go gledam vremeto što bega,
Denot što brza v nok' gnasna da vleze,
Cvetot što vene na temjanka sega,
Crnite kadri srebro što gi veze;
I gordi drvja koga gledam goli,
Što bilek lete zaštita za stada,
I žitni snopja vrzani na koli
Kako na zakop so ^hušava brada,
Togaš si mislam: nevratot ja zema
Tvojata ubost i čarot što gasne,
Od sebe sama nea ke ja snema,
Ke umre brgu druga za da rasne.

Site so kosa vremeto gi kosi,
Porodot samo se prkos^uja nosi.

Koga go gledam vremeto što bega,
Denot što brza v nok' gnasna da vleze,
Cvetot što vene na temjanka sega,
Crnite kadri srebro što gi veze;
I gordi drvja koga gledam goli,
Što bilek lete zaštita za stada,
I žitni snopja vrzani na koli
Kako na zakop so gušava brada,
Togaš si mislam: nevratot ja zema
Tvojata ubost i čaret što gasne,
Od sebe sama nea ke ja snema,
Ke umre brgu druga za da rasne.

Site so kosa vremeto gi kosi,
Porodot samo so prkos ja nosi.

Gospodaru ubav - gospodarko moja,
 Prirodاتا ženstven ti naslika lik;
 Imaš žensko srce, ne na žena koja
 neverna se meni pred nas sekoj mig.
 So svetli si oči, bez lukavost stara,
 Koga gledaš - denot pozlaten se vidi,
 Nalik si na momče pokornost što bara,
 Maški oči krađeš, zasenuvaš ženi.

De sordade žena

~~Prirodاتا~~ ~~prvin~~ ~~da si žena~~, reši,
 No štom taa počna vo tebe da zre -
 Od mene te grabna, me izlaža, zgeši
 Koga dar ti dade što za mene ne e.

Uživanje čuvaj za ženite mladi,
 A za mene ljubav vo svoje gradi.

Gospodaru ubav - gospodarko moja,
Prirodata ženstven ti naslika lik;
Imaš žensko srce, ne na žena koja
neverna se meni pred nas sekoj mig.
So svetli si oči, bez lukavost stara,
Koga gledaš - denot pozlaten se deni,
Nalik si na momče pokornost što bara,
Maški oči kradeš, zasenuvaš ženi.
Prirodata prvin da si žena reši,
Mo štom taa počna vo tebe da zree -
Od mene te grabna, me izlaža, zgeši
Koga dar ti dađe što za mene ne e.

Uživanje čuvaj za ženite mladi,
A za mene ljubov vo svoite gradi.

Izmislici nošto muzata da pee
 Koga tvojot sdiv e vo moite rimi
 I čudesno, ^{novi} tekni ^{novi} sođržini lee,
^{Na ovn list me e}
~~Šte i listot ne e~~ kadar da gi primi?
 Ne mene, za stihot što pred oči blesna
 Blagodarna bide na sebe si, mila.
 Koj e nem da ne te opee vo pesna
 Koga ti ja vdahna i i' dade krila?
 Ke desetta muza, muzo, deset pati
 Ti podobra bide od devette stari,
 Pa onoj što luta tebe da te sfati
 Na večnosta pesna tvoja da i' dari.

A ako i utre ist i' bide sudot,
 Ti ke imaš slava, jas - maki na trudot.

Zemi mi ja seta, seta ljubov, mili;
 Zar poveke ke e od taa što plama?
 O, niedna ne e so vistinski sili,
 Seta moja ljubov ti ja ^{ljubov} ~~imaš~~ damma.
 Ako mi ja grabneš ke bideš bez vina
 Zašto zemaš ljubov sama što se nudi.
 No vinoven ti si zatoa što mina
 I go odbi vkusot sladosti što hudi.
 Kradeu, ti prostiv. Blagoroden da e:
 Toj grabež so mojta nemaština stana.
 Poteška e sepak, ljubovta mi znae,
^{nametata ljubov}
 ljubovnata ~~rana~~ od omraza v rana.

I pod bludna milost dobro vo zlo vidi,
 Sé zemi mi, samo i prijatel bidi.

Što poveke mižam sé podobro gledam,
 cel den mi e vidot plen na nešta mali,
 No štom sklopam oči vo sonot te sledam
 I tvojoj lik jasno vo mrakot me gali.
 Ti, ^{od 46. 7. 1977} od čija senka i senkite svetat,
 Kakov blesok ~~tix~~ tie vo oči ke bidat
 Svetlinata denje tvoja da ja setat
 Štom sklopeni možat jasno da te vidat!
 Kolku sreka vidot blažena ke kuva
 Da te vidam ^{vuj} ~~duri~~ bel den ušte trae,
 Štom tvojata senka i vo nokta gluva
 Niz dlaboki sništa pred oči mi sjae!

Site dni se nokl tebe štom te nema,
 A svetol den nokta sonot štom te zema.

~~Da~~ toa vreme što ^{poni se} ~~pr nas~~ ^{moji} ~~ke~~ svrati

I ke te stemni nad moite mani,
 Ljubovta tvoja koga ke mi ^{plati} ~~plati~~
 Za site smetki i razliki zbrani,
 Koga ko tugin ke me mineš mene
 So oko-sonce što odvaj ke gree,
 Ljubovta koga, počnata da vene,
 Ke najde razlog so stud da me vee,
~~Da~~ toj den tuka ke se krijam jas
 So svest za mojot nedostoen čokor,
 A protiv sebe sam ke krenam glas
 I ke [?] tpe branam sekade bez prekor.

So pravo mene me ostavaš taka,
 Jas nemam razlog nekoj da me saka.

Od toa vreme što pri nas ke svrati
I ke te stemni nad moite mani,
Ljubovta tvoja koga ke mi plati
Za site smetki i razliki zbrani,
Koga ko tugin ke me mineš mene
So oko-sonce što odvaj ke gree,
Ljubovta koga, počnata da vene,
Ke najde razlog so stud da me vee,
Od toj den tuka ke se krijam jas
So svest za mojot nedostoen čekor,
A protiv sebe sam ke krenam glas
I ke tpe branam sekade bez prekor.

So pravo mene me ostavaš taka,
Jas nemam razlog nekoj da me saka.

Štom vidov kako minatite blaga
So gruba raka vremeto gi grabi,
Od gordi kuli ne ostava traga,
Vo slavni ploči svojot zab go diabi,
Štom vidov kako moreto go kine
Carstvoto zemno i toa se ladi,
A sepak posle sovladano gine,
Gradi i ruši i rušejki gradi,
Štom vidov deka sé v igra se deli
I sé vo propast sebe si se goni,
O, taa gibel kako da mi veli -
I tebe, ljubov, vremeto ti gvoní.

Jas taa misla kako smrt ja primam
Zašto go gubam toa što go imam.

Štom vidov kako minatite blaga
 So gruba raka vremeto gi grabi,
 Od gordi kuli ne ostava traga,
 (Wo slavni ploči svojot zab go dlabi,
 Štom vidov kako moreto go kine
 Carstvoto zemno i toa se ladi,
 A sepak pošle ^{leku} sovladano gine,
 Gradi i ruši i rušejki gradi,
 Štom vidov ^{vo} dela se v ^{nevar} igra se deli
 I se vo propast sebe si se goni,
 O, ^{čibel ka plavkov} taa gibel kako da mi veli -
 I tebe, ljubov, ^{i za tebe} vremeto ti zvoni.
Smrto

Jas taa misla kako smrt ja primam
 Zašto go gubam ^{ono} taa što go imam.

Umram li, taži ^{č' dedena} koliko ~~šte te trae~~
^{i s strani} ~~da~~ svona svonot posmrten i laden,
 Otiden taka sekoj ke me znae
 Kaj podli crvi od životot gaden.
 Ne misli koga ke go čitaš glasno
 Na taa raka stihot što go stori,
 Zaborav sakam zašto ljubam strasno,
 A ne vo misli žalost da te mori.
 I ako gledaš vo pesnite žedno
 Koga so zemja teloto mi srasne,
 Imeto moe ne pomni go bedno,
^{ljubivta sovo so men da}
~~So mene neka ljubava ti zgasne.~~

Ni svetot mudar nema da te sfati,
 So podbiv gleda vo onoj što pati.

Ako me mraziš - od ovoj mig mrazi.
 Svetot e spreman da me sruši straden.
 So zla kob združen svitkaj me i zgazi,
 No tvojot udar neka ne e zaden.
 Ne idi koga ^{prestan} ~~nema~~ da me kosi
 Bolot vo srce i ranata stivne,
 Po nokta burna ~~ranata~~ dožd utroto nosi
 I pak vo bolka ranata ke vivne.
 Ako si odiš ostavi me sega,
 Ne koga bidam izmoren od maka,
 Na juriš dojdi, zloto što me stega
 I seta sudba ke ja vkusam taka.

O site bolki kobta što gi redi
 Podocna ke se ~~senki~~ samo bledi.

Tie što se silni a ne nosat zlini,
 Što možat da trognat a kamen se sami,
 Ni go pravat toa što nam ni se čini,
 Tie što se tvrdi, ni strast što gi mami -
 Neboto so pravo darovi im se spremi
 Da ne bidat isti kako site drugi.
~~O, tie se se~~ ^{o, tie se} ~~se~~ ^{se} gospodari nemi,
 Na nivnata svetlost drugite se slugi.
~~Da, mil mi e cvetot~~
~~Letniot cvet mil e~~ na letoto žeško
 Iako za sebe živee i gine,
 No ako od bolest se razboli teško
 Najgrdiot burjan so prelest go mine.

I slatkite nešta gorčliv ^{gri} čin gi krie:
 Pološ e od burjan liljanot što gnie.

Go praviš sramot prekrasen i lesen,
 Ne toj ko crvi vo mirisni ruži
 Go valka gvetot na tvojot rod česen!
 So kakva nežnost ti grevot go zdnuži!
 Za tvojot život jazikot ti zbori,
 Za strasta tvoja bludno što se mresti,
 Tiredi falbi i koga te kori,
 A štom te spomme - zloto ti go česti.
 Vo kakov dvorec porokot se sokri
 Koga te izbira kako svoj dom taen!
 Bludot so prevez ubosta go pokri,
 I svetot stana prekrasen i sjaen!

No, pazi srce, raskošot što gori
 Na mečot ostar 'rga ke se stori.

Te ostaviv dama, no očite moi
Te gledaat segde. I sé što me vodi
So nikakva smisla nema da se spoi.
Jas gledam, a činiš nekoj slep da odi.
Ne ostava vidot vo mojata duša
Na cvet nekoj slika, ili pak na ptica,
I sega, ni umot ~~vidakom~~ pogledot go sluša,
Ni oblici čuva na videni lica.
Divina li gleda ili pitom kraj,
Suštestva li grdi il' lični i mladi,
Ridje ili more, mraka ili sjaj -
Od sé što ke vidi tvojot lik go gradi.

Nesposoben nešto poveke da kaže
Mojot um go tera vidot da me laže.

Zar postojat prečki za dušite srodni.
Nema ljubov koga ljubovta se meni
Štom slučajno dojde do zameni godni
I neverna trga neverni da pleni.
O ne, ljubovta e svetilnik nad vodi
Vo buri što gleda bez nad niv da miga,
Zvezda e za čunot zalutan što odi,
Neznajna, a sekoj do vrvot i stiga.
I igračka ne e navremeto. Ginat
Rumenite lica pod kosa što čeka.
No ne minetaa so sekoj den minat,
A do časot suden ke trae do veka.

Ako li vo lagi stihot mi se gubi
Ni jas znam da peam ni nekoj da ljubi.

Taa nema oči ko sonce nad bregot,
 Pred koralot crven usnite i gasnat,
 Temni gradi ima bel ako e snegot,
 Kako crni žici kosite i rasnat.
 Znam damaski ruži, crveni i beli,
 No na likot nejzin tie ne se život,
 I poubav miris (drug zdiv nekoj deli
 Od mirisot što i izvira od zdivot.
 Zborot i go slušam, a sepak sum svesen —
 Muzikata ima pogolema cena,
 Na božica ušte od nevidov lesen,
 No sigurno gazi sakanata žena.

Sepak, ljubov moja, žimi višno nebe
 Nikade na svetot nema kako tebe.

Što praviš, ti ljubov, vidot mi se mreži,

Ne g' gleda ~~šle~~ pred nego što minat?

Znae što e ubost, ^{i kaj ta} ~~mae~~ kade leži,

Ubostite se pak grdi mu se činat.

Ne očive mamka ako pletat nova

I baraat pristan kade site plovat,

Zošto mojet pogled v jadici go skova

^{Srce to vo vletka nje sta što}
~~Što vrsano v kletva srce to~~ go lovat?

Zošto da go smeta za svoje i ona

Što e opšto, kako razumot što ~~vika?~~ veli?

I mamkata v oči zošto ne e sklona

^{ni od lažni likovi da deli?}
~~Vistini da vidi vrs lažliva lila?~~

I srce i oči lutaat po traga

^{čuvati}
Što vistini sudi a paga vo laga.

Koga mi se kolne milata na vernost
I' veruvam, a znam deka pak me laže,
Za nea sum memče golobrado, smerno,
Nevešto lažliiva suptilnost da kaže.
Suetno si mislam deka mlad me smeta,
A svesna e - mina cvetot što go sakaž,
Ograden so lagi reč i'davam sveta,
Vistinata nie ja krieme taka.
Neverstvata svoi koga ke gi javi?
I zošto j molčam deka star sum sega?
Oh, sekogaš verna ljubovta se pravi,
Vljubenata starost od godini bega.

Zatoa i dnite so lagi ni minat,
Manite pod laski mali ni se činat.

Ljubovta za sovest premmogu e mlada,
Sovesta e sepak plodna ljubov živa.
Ne ^{vodi} ~~goni~~ go, laško, mojot grev što blada
Da dokažeš deka pomalku si kriva.
Predavstvoto tvoe neka pak ja seti
Dušata što bliko vo neverno telo,
Na teloto moe dušata mu veti
Do triumf so ljubov da go vodi smelo.
Te čue li, toa za teloto znači
Nagrada da primi i blaženstvo zemno.
Rob da ti e saka gordo što se mači,
Kraj tebe da stoi i da padne spremno.

Ne mi brani togaš sovesta da velam:
Sé e ljubov, sé što so tebe go delam.

11. Максимов - 1901 г. р. - 1901 г. р.

Шесть соеи. -

Дети: Азиз Мамедов. -

22 митови асоцијативс,

(42 советч - друзей of
французов)

Koga gledam na časovnikot kako vremeto bega,
 I gledam kako denot tone vo ~~nečakpela~~ odvratna noć;
 I koga gledam kako ljubičicata ovenata leži,
 I crni lokni kako gi veze srebroto so belo;
 Koga gordi drvja će vidam ogoleni bez lisje,
 Što pred toa so ladovina gi štite ~~se~~ stadata,
 I na letnoto žito vrzanite snopja,
 Rodeni na mrtovečka kola so obeleni i čupavi bradi,
 Togaš ~~te~~ ^{če} praš~~am~~ ^{am} za tvojata ubavina
 Koja mora vo nepovrat da odi isto taka,
 Bidejći privlečnosti/čar/ na ubavinata sama od sebe ja snemuva,
 Umira onaka brgu kako što drugi rasti;

I nikoj nemože da i se sprotivstavi na kosata na vremeto,
 Ti će izmineš, a samo tvojot porod će i prkosi.

Ženino lice, naslikano so rakata na prirodata,
 Imaš ti, gospodar-u-gospodarice na moite strasti;
 Imaš žensko srce koe ne gi poznavala
 promenite na nevernata žena;
 Oči posvetli od nivnite, pomalku lažni koga gledaat,
 I koi go pozlatuvaat ona što go gledaat;
 Nalik na momče ti se potčinuvaš na sebe,
~~ti~~ gi kradeš očite na mažite i gi zanesuvaš ženite,
 I prvobitno prirodata te sozdala da bideš žena;
 Prirodata koga te sozdade so se te nadari,
 A so toa i mene me izlaža
 Trunka ti daje poveće, što za mene e ništo.

Koga veće te sozdade na ženite za uživanje
 Neka bide moja tvojata ljubov, a na niv uživanjeto.

18.

Če te ~~spredam~~ ~~spredam~~ spredam li se leten den?
Ta ti si poubav i penežen za mene.
Grubi vetrišta gi stresoa pupkite na cvetniet Maj,
A na letoto večje site denovi mu se izbroeni.
Ponekogaš nebesnoto oke premnogu bleska,
I česte zlatnata ubavina brgu mu potemnuva,
Bidejči se što bleska od svojot blesok potemnuva,
Slučajno ili od večneto menuvanje na prirodata,
No tvoete večne leto nikogaš nema da isčezne,
Niti če go izgubi sjajet što tebe te kiti,
Niti Smrtta če te ottrgne vo svojata senka,
Bidejči vo ovie pesni ti sekogaš če ~~bideš~~ živeš
Se detogaš dedeka lugjete živeat i očite gledaat
Če živeat ovie pesni a i ti vo niv.

35.

Ne žali poveče za ona što go stori;
Ružite imaat trnje, ~~kal~~ ima vo srebreniot petek,
Sonceto i mesečinata se zamračneni od oblaci i temnina,
I odvraten crv če se najde vo najubaviot cvet.
Site lugje pravat greški, ~~a~~ duri i jas vo ova,
Opravduvajči go tvojot prestop se ova opravduvanje.
Lažejči se samiot, olesnuvajči ja tvojata greška,
Opravduvajči gi tvoite greševi gi naduvam so svoite opravduvanja.
Bidejči greškite na tvāite čula gi prifaćam i jas,
Vo svojot partner imaš branitel.
I protiv sebe si izgever zapečnuvam;
Takva vojna se vodi vo mojata ljubov i omraza,

Koga meram od nužda sekrivec da bidam
Na tej sladok kradlivec što ljute me ograbi.

Kako nesiguren glumec na scenata
 Kogo stravit go frlil od ulogata,
 Ili koga nekoj^{da ulogata} del poln so jarost
 Mu go oslabuva sopstvenoto srce,
 Taka i jas premiram od stravi, i zaboravam da ti ^{gi}kažam
 Site ceremonii na ljubovnata izjava,
 I siot od ljubovna sila umiram
 Nadvladean od močta na svoeto vljubeno srce.
 Oh, togaš dovoli mi moeto lice da zboruva
 I da bide nem tumač na moite raspeani gradi,
 Ona št^o zboruva so ljubov i nagrada bara
 Poveč^e otkolku jazikot može da iskaže.

O, nauči se da čitaš što nemata ljubov pišuva,
 Bidejći vistinskata ljubov i so očite sluša.

Neka onie na koi zvezdite im se nakloneti
Se falat so javni počesti i gordelivi tituli,
Dodeka jas na ~~ku~~^{kogo} srećata ne ne mu podarila takvi nešta
ne bidam počesten tuku samiot nekogo falam.
Ljubimcite na golemite princovi neka se širat vo svoje ~~privilegii~~^{privilegii}
No kako neven će gi spuštati svoje livčinja na sonce.
I vo niv nivnata gordost e zakopana.
Bidejki ~~nivnata gordost~~^{tao} umira ~~blizko~~ od edna neprijatna nasmevka,
Umoren borec slaven poradi svoje podvizi
Posle iljada pobedi ednaš porazen
Vo knjigata na zaboravot paga
I site zaboravaat za ona za koe se borel.
Togaš jas sum srećen bidejki sakam i sum sakan
I nema što da izgubam ili da bidam izguben.

[illegible]

54.

Oh kako tvojata ubavina izgleda peubava

Koga e zakitena se iskrenost!

Ružata ~~žubi~~ e ubava, ne e ušte poprekasna

Bidejé i taka prekrasne mirisa.

Cvetet na divata ruža obeen e prekrasno

Kake ružite od gradinata, šte cvetni mirisaat;
Na sličén trn se gizdaat strasno

Pupkite koga će gi otveri zdivet na letete;

Ne divata ruža sem svoje izgled nište druge nema

Bez nega živee, neceneta ~~o~~venuva

I umira samotna. Pitomite ružikega umiraat, nivnata

Smrtta sezdava najubav miris .

A taka i ti prekrasna ^{no} memče,

Koga tvojjet miris će mine, mejet stih će ~~bi~~ pec za tveite vrlini.

49.

Od tea vreme,ake tej den veepšte dojde,
Koga će te vidam kako se mrštiš na moite greški,
Koga tvojeata ljubov će dojde da plaća,
Povikana da napravi presmetka od počituvani sovetnici,
Od onoj den koga će pomineš kraj mene kako stranec
I odvaj me pozdraviš so toa sonce,tvoeto oko,
Koga ljubovta,pretvorena vo drugo od ona što bila,
će najde pričini za tmurna serioznost-
Od toj den jas se krijam tuka
Vo soznaniето na svojata pustota,
I moj ava raka protiv samiot sebe ja digam,
Da gi čuva tvoite polnopravni pričini;

Da me napuštiš mene siromaviot zakonot ti dava pravo,
~~Da me napuštiš mene siromaviot zakonot ti dava pravo,~~
Bidejći kako pričina ~~kak~~ zošto te sakam jas nemožam da iznesam niedna.

84.

Koj e toj koj zboruva najubavo, a može da kaže poveće
Otkolku ovaa bogata pofalba-deka ti si samo ti?
I čija što vnatrešnost e zatvoreno mesto
Kade tvori drugi kako tebe, tamu, kade što si ~~ti~~ edinstven?
Bedno e peroto što postoji
Ako malku slava ne daje na ona što go slavi;
No onoj što pišuva za tebe, ako može da iskaže
Deka ti si ti, so toa go veliči svojot stih.
Dozvolimu neka prepisuva što vo tebe e napišano,
No da ne go ogrduva ona što prirodata go napravila tolku jasno,
I takva kopija či go proslavi svojot duh
Pravejči negoviot stil da bide obožuvan nasekade.

Koga i bolka će dodadeš na darot što go podaruvaš
Ljubejči gi pofalbite svojata pofalba ja rasipuvaš.

Sit ed se, jas molam za smrt što će me odmeri,
 Koga ^{ja} gledam Vrednosta kako prosjak rodna,
 I Ništavnosta vo vozvišeno ruvo oblečena,
 I tvrdata Vera sramno izgazena,
 I Česta prekrasna sramno predadena,
 I Sevršenosta grube osramotena,
 I devstvenata Vrlina grube obesčestena,
 I Silata od sakata vlast onevozmožena,
 I Umetnosta od vlasta zauzdana, *zauzdana*
 I Ludosta kako ja nadgleduva Veštinata,
 I Vistinitosta glupest narečena,
 I zarobenoto Dobro kako go dveri silnikot,

Umeren od sete ova, jas bi ostavil se
~~SAHO~~ ^{SAHO} da možam da ne ja napuštam ljubevta *I* sedoagjanjeto na Smrtta.

Kake bran po bran što kon pesočniet breg *odi* ~~breg~~,
 Taka našite časovi kon svojot kraj brzaat,
 Site brzaat na mestoto na svojot prethodnik,
 I vo žadna zabrzanost vo stapkite mu gazat.
 Ragjanjeto, ednaš vo sozdavanjeto na svetlinata,
 Se vleče kon Zrelost, i vo polna sila
 Vednaš negovata slava ja rušat kebni tmini,
 A Vremeto mu gi gazi dadenite darevi.
 Gi ~~požne~~ ^{požne} Vremeto cvetovite na ranata mladost,
 I sozdava brazdi na liceto na ubavinata.
 Se hrani so prekrasnite prirodni retkosti,
 I nište nemože da i se otme na kesata na Vremeto.

A sepak se nadevam deka moite stihovi će stojat,
 Veličajći ja tvojata ~~gessss~~, vrednost, prkosejći na surovata raka na Vremeto.

Tez deka te prekeruvas ne e tvoja mana,
 Bidejci celta na klevetata sekegaš bila ubavinata;
 Ubavinata e ed semnevanje pregeneta kake
 Gavran što leta ~~hkh~~ pe nebete čiste.
 Ake vrediš, tvojata vrednost klevetata
 Ja petvrduva pojake-kelku e napasnesta pogešema;
 Bidejci crvet na razvratet najslatkata pupka ja rie
 A ti si čista pupka na preletnete cveće.
 Ti si peminat niz busii ve mladite dni,
 Bez berba ili sevladuvajci go neprijatelet,
 Sepak teo ne ti e devalna zasluga
 Da ja sevladaš zavidlivesta, što e ~~sen~~ pojaka:
 Ake nikakve semnevanje ne ti go depre čelote
 Site carstva na srcata će ti pripadnat tebe.

Sepak bidi zadovelen. Koga će me zeme smrtta-
 Tej nemil zatver -kade ne se dozveleni nikakvi jamčenja,
 Eden del ed meete suštestvo će bide ve meite pesni,
 A tie tebe će ti bidat ~~učinan~~ večer spomen;
 Koga će gi prelistuvaš, i sam će spoznaeš deka
 Umet i srcete tebe ti se posveteni.
 Se prave zemjata će ima same zemja;
 Mejet duh tvoj e, najdebrete što goi imam.
 Koga jas će umram tebe će ti pripadne
~~SHHHHHH~~ Taleget na životet što će im go uskratam na crvite.
 Kleta žrtva na nežet na podlecet
 Premnegu dolna da bi ja spemenuval.
 Vrednesta na telete e ve teo što vo sebe sedrži
 Duša-a teo tebe ti pripagja.

Nekej se fali se redot,nekej so svoeto znanie,
 Nekej se svojejata fizička sila,nekej so begatstvo,
 Nekej so svjata obleka, suetne perčenje,
 Nekej se konjite,kučinjata,sivite sokoli;
 Sekoja narav čovečka svoja radest ima,
 Ve koja naogja poarno zadovolstvo. ^{TOA}
 No meeto merile na srečata ne e vo nev,
 Bidejči nad pearnete jas go znam Najubaveto. ^{Najdobroto}
 Tvojata ljubov e poarna od visok red,
 Peskapa od begatstvo,pogorda od obleka,
 I pemila od konji i sivi sokoli.
 I koga te imam ~~haha~~ tebe gerd sum do nebasa.

Beden sum same,bidejči možeš da me lišiš od se
 I da me napraviš pobeden od najbedniot.

Zošto mi e stihov bez svojot gord sjaj?
 Bez igrija boi,~~hha~~ zvukovi i sliki?
 Duhot na vremeto zošto ne me opiva
 Se nevi načini i neznajni oblici?
 Zešto pišuvam edno isto,sekogaš isto,
 I ja držam invencijata vo burjan,
 Taka što sekoj zbor go kažuva meeto ime,
 I im go otkrivam pedet i mestoto kade se vijat?
 Oh znaj slatka ljubov,za tebe sekogaš pišuvam,
 Ti i ljubovta ^{što} se sodržina na moite pesni;
 Taka ~~da~~ starite zborevi gi obnovuvam
 Trešejči go ona što e veće upotrebene.

Kako što sonceto sekoj den e nove iako e stare,
 Taka i mejata ljubov kažuva za ona što e kažano.

Mojata Muza e nema i pristojna vo odnesuvanjeto,
 Dodeka ti pišuvaat pesni, bogato hakiteni,
 So pozlateno pero za pišuvanje dostojno
 Pofalbi prekrasni od site Muzi.
 Jas mislam dobro, dodeka drugite pišuvaat ubavi zborovi
 I kakonepismen pisar izvikuvam "amen"
 I vo sekoja pesna što sposobnite duhovi će ja napišat
 Go pofaluvam ona što veštoto pero go dalo
 Slušajći pofalbi za tebe jas velam: "Toa e taka, vistina e "
 I na mnogu od pofalbite im dodavam nešto poveće;
 No toa ostanuva vo mislite, bidejći sakam
 Poveće ljubov otkolku zborovi da ti dadam.

Zato drugite zaradi nivnite zborovi počituvaj gi,
 A mene poradi moite nemi misli, kažani ~~hla~~ vistinito.

II2.

Tvojata ljubov i žalba go krie pečatot ~~hla~~ so koj
 Mi go žigosah ~~hla~~ čeloto so vulgaren sram;
 Zošto ne se grižam dali nekoj me narečuva dobar ili loš,
 Bidejći ti zloto go skri, a dobroto ostana.
 Ti si moj "cel svet" i jas moram da nastojuvam
 Mojot sram i pofalbi od tvojata usta da gi čujam;
 Nikoj drug osven tebe za suđija ne go smetam
 Da zlo ili dobro sudi za moite postapki.
 Vo ponor bez dno jas gi frlam site griži
 Za tugjite zborovi i kako zmiја
 gi zatvaram ušite za sute ~~hla~~ laski i soveti.
 I gledaj kako ^{za} svojata nemarnost se opravduvam;

Ti si tolku jaka vo dlabočinata na moite želbi,
 Celiot svet bez tebe mi se čini mrtov.

100

Kade si Muze? Odamna si go zaboravila gggj da zboruvaš so onoj
 Što ti ja dade seta moč hhhha
 Istrošija svojata lutina na nekoja bezvredna pesna

100

Kade si Muze, zarem odamna si ~~ga~~ zaboravila
 Da zboruvaš so onoj što ti ja dade seta moč?
 Zarem će ja istrošiš seta svoja lutina na nekoja bezvredna pesna?
 Potemnuvajči ja svojata sila slavejé i bezvredni ~~hhhh~~ nešta?
 Vratí se, nemarna Muze, i nadoknadi gi
 Site izgubeni ~~hhhhhhhh~~ pesni;
 Pej na uvoto na onoj koj pesnata ja ceni
 I ~~hhhhhh~~ um i zanes peroto da ti go zakitat.
 Stani Muze, gledaj go prekrasnoto lice na mejata ljubena,
 Ako Vremeto napravilo brčki na nego
 Ti nemilesrdno izrugaj se,
~~hh~~ I napravi ~~hhhhhhhh~~ takvoto plačkanje da bide nasekade prezreno.
 slava
 Daj i na mejata ljubov ~~hhhh~~ pobra od Vremeto
 Taka što će ja sprečiš negovata kosa i nečesen nož.

105

Neka
~~hhhhhhhh~~ ^{ne} ~~hh~~ bide narečena idolepoklonstvo,
 Niti mojet sakan ~~hh~~ se pokažuva kake idol,
 Zatoa što mojet stih stana poklonstvo
 Na eden, za eden i sekogaš za eden.
 Nežna e mejata ljubov deneska, utre e nežna,
 Pestojana ve svojata čarobnost;
 Zatoa moite stihovi na vernesta i se predadeni
 Izrazuvajči edna nešto, mojet stih nema razliki.
 "Ubav, dobar, veren"-e celeto moe gradivá,
 "Ubav, dobar, veren"- smenuvajči go so različni zborovi;
 I vo ova smenuvanje ja trešam ~~seta~~ moja inventivnost.
 Tri temi ve edna, čudo na vozmožnost!

Ubav, dobar, veren, često živeat oddelno,
 Segá se soedinija na edno mesto.

Tri temi ve edna, čudo na vozmožnost!

Ah, vo kakva beda e mojata muza,
 Iako ima tema seta da se nakiti.
 Golata ubavina mnogu poveće vredi
 Otkolku koga so moite falbi se nakiti.
 O, ne me obvinuvaj ako nemožam poveće da pišuvam
 Pogledni se vo tvoeto ogledalo, i tamu će se pojavi
 Lice koe ni mojot zanes nemože da go nadmine,
 I so bednite pesni moi, me ponižuva.
 Zarem ne e grešno dase mačiš da go poraviš
 Ona što veće e dobro, a so toa go nagrđuvaš?
 Bidejć i mojte stihovi ne sakaat dugo
 Osven uspešno za tvoite draži da zboruvaat.

I mnogu, mnogu poveće odkolku moite pesni
 Ti kažuva tebe tvoeto ogledalo.

KKK

Ili će živeam epitaf da ti napišam,
 Ili ti će preživееš koga jas pod zemja će gnijam:
 Smrtta nema da go izbriše tvojot spomen od ona što će go napišam
 Iako sekoj moj del će bide zaboraven.
 Tvoeto ime odsega će ima večen život,
 Iako jas koga ednaš će otidam, će bidam mrtov za celiot svet;
 Zemjata će mi dade samo zaednički grob,
 Dodeka ti sekogaš će živeeš vo očite naša lugjeto.
 Tvoj spomenik će bidat moite nežni stihiovi
 Koi i nerodenite će gi čitaat.
 I idnite usni će ti go spomenuvaat imeto,
 Koga se što diše će bide mrtvo.

so

Ti seušte će živeeš, ~~šakib~~ silata na moeto pero,
 Kad so duša diše zdivot na čovečkiot rod.

Onam

Ona doba ve gedinata mežeš da ge vidiš ve mene
 Kega želtite lisja, ili nieden, ili nekolku visat
 Na enie granki kei se nišaāt na studet
 kade
 IVepustenite herevi na ptičjata slatka pesna melčat.
 Ve mene ti ge gledaš samraket na eden takev den
 Šte pe zajdisence se gubi na zapad
 Šte crnata noć ~~hšhšh~~ tivke ve mrak ge nesi,
 Ped pečat na smrtta, ve smiruvanjete na senkata.
 Ve mene gledaš žarče šte svet
 Sekriene od pepelet na svojata mladest,
 Na edar, kade šte smrtta zdivet mu ge ednesuva,
 Pregeltane od ona se šte beše hranete.
 SOZNAVAŠ
 Ti eva ge ~~gledaš~~ i meraš se posilne da ljubiš
 Ona šte brgu ~~će~~ meraš da ge izgubiš,

Kega sakame se debar apetit da jademe
 Se začini ostrī vkuset ge nadraznuvame,
 Kega se branime od tajni bolesti
 Nie se gadime od bolesta kega će se prečistime.
 Jas iste taka se gerčina ja pedesuvam
 Slasta tvoja šte nikogaš ne me zasiti
 I belen od zdravje naegjam nekee sredstve
 Za da ja iskusam bolesta i pred da e petrebno
 Kega ljubevta koja se takvi sredstva
 Predizvikuva belka koja ja nema, ete obeluvanje,
 I polnete zdravje prava bolest nastanuva
 Bidejći zdrav sakav do ozdravuvanje da dojdā.
 Ne od sete eva jas lekcija dobra naučuvam:
 Lekevite ge trujat onoj šte će se razbeli od tene.

Tvejet dar-spemenar-ve mejata svest
 Ostana pišan^{Qm}, jas^{Qm} ~~tas~~ spemen
 I nad site prazni počesti estana
 Nad site dati, duri i nad večnosta,
 Ili barem če trae dedeka priredata ne go sevlada
 Mejet um i srce ^S teket na vremeto;
 Zaberavet dedeka se niv ne zavledee
 Nemeže da pomine tvejet spemen
 Za tvejata ljubev mi beše mal evej spemenar
 A ušte pemala evaa tabla za zapišuvanje
 I zatea na drugi gD estavi^V,
 Meete srce pearne ve sebe te vreža.

Oti ako treba pedsetnik^K da stavam
 Tez bi značele deka te zaberavam.

Tie usni šte Ljubevta se sveja raka gi sezdade
 Prešepetija glas šte reče: "Jas mrazam..",
 Mene, kego^o za nea ljubev me meri.
 Ne kega vide ve kakva sestojba me stavi velejki go eva
 Vednaš ve nejzinete srce milest dejde
 Karajčⁱ go jaziket svoj ~~jazik~~ ^{SLADOK}
 Šte desega beše kake blag melem za rana
 I nev pozdrav na um i dejde:
 "Jas mrazam.." dedade taa^anev kraj
~~Šte~~ sledeše kake svež den
 Pe nočta, kega nočta kake setena
 Od nebete ve pekolet bega.
 "Jas mrazam.." me pričisna ken sebe
 I mi go spasi živetet, dedavajči: "Ne ne tebe.."

123.

Ne, vreme, ne se fali deka če me izmeniš.
Tvoite piramidi izgradeni so nova moč
Za mene ne se ništo novo, ništo čudno,
Tuku se kako obleka veče dolgo gledana.
Našiot život e kratok, zatoa nie go obožuvame ona
Što ti ni go podmetnuvaš, a što e staro,
I vo našite želbi go smetame za novo
~~otkolku~~ ^{ne} da pomislime deka sme go čule ^{veče} ~~to~~ pred toa.
Ti prkosam, vreme, tebe i na tvoite letopisi,
ne me čudi ni segašnost, nitu minatoto,
Bidejči tvoite zapisi i ona što go gledame e laga,
Sozdataena poveče ili pomatku od tvojata večna zabrzanosť.

Na ova se kolnam i toa večno će bide;
Če bidam večno veren, i pokraj tvojata kosa i tebe.

*to vreme, kogaš e gozdeno da se
pogleda vo to vreme i go gleda!*

110.

Ah, vistina e deka lutav nasekače,
I lakrdijaš bev, za sme v na site,
Gi gaze v moite sopstveni misli, eftino go prodava v ona najskapoto,
I go, navreduva v starite so novi ljubovi.
Vistina e deka na vernosta gleda v
Popreku i so čudenje; no žimi nebo
Neverata nova mladost mi otkri,
A iskušeniето vrednosta na tvoeto srce.
Sega e kraj na toa; ti davam nešto što nikogaš ne će ima kraj;
Nova glad veče nema da ma mami,
Pod nov pokriv star prijatel da iskušuvam,
Bogot na ljubovta, na kogo cel će mu se predadm.
na svetlo i na svetlo i svetlo
Togaš primime, ti podrag od neboto,
Na tvoite čisti i najsakani gradi.

II4.

Dali mojata duša, na koja ti si i kruna,
Ja ispiva kugata na vladetelot: laskanjeto?
Dali će rečam deka moite oči zboruvaat vistina,
I deka tvojata ljubov gi uči na ova magjija
Ta od nakazi i bezoblični raboti
Sozdava kerubini slični na tebe,
I sekoe zlo vo dobro go pretvora
Brgu kako h okoto zracite što gi sobira?
O, ^{Tokwu} ~~baš~~ toa prvo! Da, toa e laskanje na moite oči,
I mojata duša kako kral go ispiva.
Moite oči dobro znaat za što mi e dušata žedna,
I za nejziniot vkus čaša nalevaat.

Ako nalie otrov, grevot pomal će bide ,
Moite oči go sakaat i prvi će pijat.

II5.

Sekoj moj red dosega napisan, laže;
I onoј što ti veli dekanemožam da te sakam poveće;
Sepak moјot um ne ja znae pričinata zošto
Moјot silen plamen ~~ha~~ potoa će se rasplamti poveće.
No vremeto gradi bezbroj slučai,
Krši zakletvi, zastanuva megju vetuvanja, zatapuva
Ja gazi ubavinata, ~~jahhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhh~~ gi ~~hhhhhh~~ najostrite nameri,
Silni umovi ~~hhhhhhhhhh~~ nosi niz tekot na menuvanjata,
Avaj, zošto, plašeјći se od vremeto,
Ne bi rekol: "Sega najmnogu te sakam!"
Koga bev siguran deka e se neizvesno,
veruvaјći vo segašnosta, a somnevaјći se vo se drugo?

Ljubovta e dete-što ne rekov taka togaš,
Da raste i pomatamu, ona što raste sega.

Trešanjete na duhet e ve egremniet sram na
 Požudata ;i dedeka požudata trae taa e krivekletstvo,
 Ubistvena, krvava i polna se obvinuvanje,
 Diva, želčna, nemilosrdna, gruba, bez vera;
 Zadevelstve kratke, vednaš prezrene;
 Luda alčnost, koja štem e ostvarena
 Stanuva luda omraza, kako progeltana ~~na~~ mamka
 Namerno postavena da ja zaludi žrtvata-
 Da bide luda ve stremežot, luda ve poseduvanjete;
 Bila, e, i če bide diva ~~ve~~ traganjete;
 Ve iskušenieta sreća, ~~iskušena~~ ^{ISKUŠENA} maka; / ~~iskušena~~ /
 Ve nadežta, vetena radost, a petea sen.

^{dobro}
 Ova cel svet ^{ve} go znæ; sepak nikoj ne znæ
 kako da go izbegne ova nebo što gi vodi lugjete ve pekel.

29.

Koga etfrlen od lugjete i srećata,
 Jas sesema sam plačam nad mejata položba na čovek ^{etfrlen} ~~od~~ društvetu,
 I go voznemiruvam gluvete nebe se ~~se~~ sveite beskrajni tažaki,
 I gledam na sebe i ja prekelnuvam sudbinata,
~~Na~~ Sakajči da sum kako nekoj drug, bogat se nadež,
 Prijateli i izgled da imam kako nego,
 Sakajči da ja imam umetnosta i veštinata na tej drugiet,
 Da imam što nemam bi mi bila radost,
 Togaš ve ovie misli ve koi skore se preziram sebe,
 Srećno jas pomisluvam na tebe i togaš mejata položba,
 Kako slavej ve zerata na denet što se izdiga
 Od namrštenata zemja, pee pesni ^{pred} ~~na~~ nebesnite perti;
 Bidejči ^{sećavanjete} ~~na~~ na tvojata slatka ljubov
 Mi nosi takve zadevelstve što togaš ba mrazel da ja menuvam svojata položba i
 se kral ^{ev} skata.

I2I.

Podobro e da bideš loš otkolku za loš da te smetaat
 Koga i onie koi se pravi g^m smetaat za krivi,
 Ne e zadovolstvo da bideš posmatran kako prav
 So svoite čuvstva, tuku so tugjite oči.
 Zošto so tugji bludni oči da gledam
 Na svoite strasti koi mi ja branuvaat krvta?
 I zošto da dozvolom pološi da sudat za moite slabosti
 I da go smetaat za lošo ona za koe mislam deka e dobro?
 Ne, jas su ^{my} ona što sum; a onie koi gi merat ~~hhhhhhhhhhhh~~
 Moite slabosti-neka si gi otkrijat svoite.
 Jas stojam pravo ,a tie skrivnuvaat;
 Bpeku nivnite loši misli moite dela nesmeat da bidat pokašani,
 Osven ako opštoto zlo ne go potvrduvaat:
 Site lugje se loši, i vo svoeto zlo vladeat.

I34.

Ete sega ti priznav deka toj e tvoj,
 A jas sum kako daden vlog na tvojata želba;
 Jas sebe si se prokockav, a moeto drugo jas
 Razreši go ^{od} obvrskata, na moja radost.
 No ti nesakaš , nitu pak toj saka razrešuvanje,
 Ti si alčna , a toj e uslužen;
 Toj potpiša za mene obvrška
 Kako potvrda, a sega ti e dolžen do grlo.
 So ubavinata svoja kako so zaem ke se služiš
 Ti lihvarko, davajći na lihva se svoe
 I mojot prijatel poradi mojot dolg go tužiš
 I jas gubam ^{go} prajatel ^{py} poradi tvojata zloupotreba.
 Jas go izgubiv nego; ti ne izgubi i mene i nego;
 I dodeka toj plaća se, ti me držiš kako rob.

Mojata ljubov e treska, što ~~vezne~~
 Za ona koe i ja prodolžuva bolesta;
 Se hrani so ona što ja čuva bolesta
 Za da mu ugoti na nezdraviot apetit.
 Mojot um, toj lekar na mojata ljubov,
 Lut što ne se držam na negovite propisi,
 Me napušta, i jas očaen sogledavam deka
 Želbata e smrt, kako što lekarot očekuvaše.
 Umot prestana da se griži, jas prestanav da se gržam za nego
 I se poveće me mori užasna ludo i nemir;
 Mislite i zborovite mi se kako na lud,
 Slepí za stvarnost, nejasno zboruvaat,

Bidejći se zakolnav deka si čista i svetla,
 Ti koja si crna kako pekol i temna kako noć .

5.

Tie časevi koi so umešnost gi kitat ~~ta vreme~~ /
 Tie prekrasni oblici kade sekoj pogled zastanuva
 Će bide ~~blizna~~ nívni tirani koi će gi nagrdat
 A kei sega od ubavina sjaat;
 Bidejći neumernete vreme go vodi letete
 Ken omrazenata zima, i go uprepastuva tamu;
 Sokot od mrazet se oladuva i sočnite lisja gi snemuva,
 Ubavinata so sneg e pokriena, i pustoš nasekade. ~~blizna~~
 Tegaš, pretočeniet zdiv na cvećete da ne diše
 Zatveren vo stakleni zidišta,
 Zdivet na vremete letno-vistinskata ubavina-
 Ne bi postela poveće, nitu pak spomenot na nea.

Zdivet na mrtveto cveće i vo zima diše,
 Teloto mu iščeznuva, ne mu mirisa dušata.

Možeš li, o, ti nemilosrdna, da kažeš deka ne te ljubam
 Koga jas so tebe se boram protiv sebe si?
 I zarem ne mislam na tebe koga se zaboravam sebe,
 O tiranko, samo za tvoja ljubov?
 Koj te mrazi zarem go narečuvam prijatelj?
 Zarem sum blizok na onoj na kogo rado ne gledaš?
 Zarem koga me pogoduva tvoeto poniževanje
 Ne se grizam od taga i jad?
 Zarem nešto vredno ima vo mene
 Što e tolku gordo da bi mrazelo da te služi?
 Koga se najdobro vo mene gi obožuva tvoite mani
 Rakovodeno od ^{dviženjeto} ~~načelnik~~ na tvoite oči?

No sakanam mrazi me, bidejći jas ti gi znam mislite,
 Tie što gledaat ti gi sakaš, a jas sum slep.

O, kakva sila te nadari so takva moć
 Moeto srce da bide pleneto od tvoite mani?
 Nevistinata da ja podmetnuvam na moive bistri oči,
 I da se kolnam deka sjajot ne go krasi denot?
 Od kade i zlite raboti gi pretvaraš,
 Ta vo tvoite ništožni dela
 Ima takva sila i veština na umot
 Što vo mojata duša tvoite zlini kako nešto najarno izgledaat?
 Koj te nauči da me napraviš da te sakam poveće?
 Koga znam poveće deka pričina za omraza ima?
 O, iako go sakam ona što drugite go preziraat,
 No so drugi ne ja preziraj mojata sudbina;
 Ako tvojata bezvrednost sozdade ljubov vo mene,
 Togaš ~~hvala~~ vreden sum da me sakaš i ti.

I54.

Maliot bog na ljubovta ednaš legna da spie,
Pokraj svojot fakel koj srcata gi zapaluva,
Togaš ~~na~~ mnogu nimfi zakolnati da ja održuvaat čistotata na životot
~~na~~ Potskoknuvajući pominaa tuka; no togaš malata raka
Na najubavata od niv go zede toj ogin
Koj mnogu legii na iskreni srca greel.
I taka generalot na vrelata strast
Spieše ~~na~~ obezoružan od edna mala devica.
Vo bliskiot potok taa fakelot go izgasi,
A vodata na potokot stana večno češka od ljubovniot plamen
I stana banja i zdrav lek
Za bolni lugje; no jas,rob na mojata sakana,
~~Doagjam tuka da se lečam,i možam da potvrdam:~~
Doagjam tuka da se lečam,i možam da potvrdam:
Ljubovniot ogan vodata ja gree,no vodata ne ja gasi ljubovta.

I52.

Ljubejći te,znaeš deka sum krivokletnik,
No ti si krivokletnik dvapati poveće,koga mi se zakolna na ljubov;
A nemu mu se zakolna deka me mraziš-da go izdadeš
I brakot i mene...Ti si dvojna znači!
No zošto za dvojno zakolnuvanje jas te obvinuvam tebe
Koga jas skršiv dvaeset kletvi?Jas sum najgolem krivokletnik;
Bidejći site moi zakletvi se da te izneverat,
I seta moja ~~na~~ vistinska vera ~~na~~ vo tebe e izgubena;
Bidejći dlaboko se kolne*v* na tvojata mila nežnost,
Na tvojata ljubov,vernost,~~na~~ postojanost;
I da te osvetlam tebe se predadov na slepilo,
I gi naterav očive da se kolnat protiv ona što go gledaat;
Koga
~~na~~ se zakolnav deka si ubava -grešno se zakolnav -
Kolnejći se protiv vistinata za edna takva nečista laga!